

La Vella Quaresma és, als Països Catalans, la representació gràfica de la Quaresma, el temps que va de dimecres de cenbra fins a Setmana Santa. El període penitencial, dins la litúrgia catòlica, és temps de dejuni i abstinència, allò que popularment s'anomena fer magre. Tot plegat és una preparació ascètica per a la Pasqua. També és present a altres zones de la mediterrània, a Grècia se l'anomena la senyora Quaresma, on se la representa sense boca i amb una creu sobre el cap.

Actualment, malgrat que el temps de Quaresma ha perdut intensitat per la laïcització de la societat, la Vella Quaresma continua vigent i adopta noves formes de representació i de celebració. En són exemples s'Àvia Corema a Maó o el Serra la Vella d'Ullastrell. En totes dues poblacions tenen una geganta que és la Vella Quaresma, evolució que garanteix la supervivència del personatge. També hi ha escoles que han adoptat aquest personatge entre el carnaval i les vacances de Setmana Santa per treballar diversos aspectes del currículum educatiu.

Té la forma d'una vella arrugada i xaruga, amb cames que va perdent d'una en una mesura que van passant les setmanes de Quaresma. Les singularitats que defineixen el personatge són que té set cames –a voltes, set arengades– i que a la mà hi duu un bacallà i un cistell de verdures, normalment bledes.[1] A les mans duu o bé dos bacallans, o bé un bacallà i una graella.

